

BOEKBESPREKINGEN

- E. REICHENBACH en H. BRÜCKL. *Kieferorthopädische Klinik und Therapie, eine Einführung für den Zahnarzt* 5e Auflage, uitgave Joh. Ambrosius Barth, Leipzig 1962. 200 pag. Prijs D.M. 13.80

Blijkens het voorwoord van de schrijvers schijnt deze inleiding in de dento-maxillaire orthopedie zodanig in een behoefte te voorzien dat in een tijdsbestek van tien jaar reeds een vierde herdruk noodzakelijk is geworden.

Wanneer men in nauwelijks 200 bladzijden tekst een overzicht van een heel vakgebied wil geven, dan kan het niet anders of men moet zich tot fundamentele hoofdzaken beperken, die vooral het inzicht van de lezer ten goede moeten komen. Wat betreft de wijze van bespreking van de etiologie en de diagnose (model-, röntgen-, en profielanalyse) zijn de schrijvers hierin mijns inziens beslist geslaagd. De eerste 65 bladzijden vormen dan ook veruit het beste gedeelte van het boekje.

In de overige bladzijden, welke voornamelijk gewijd zijn aan de therapie van verschillende anomalieën, heeft de beperking die men zich heeft moeten opleggen helaas niet geleid tot bespreking van principiële punten als bijvoorbeeld het wezen van bepaalde afwijkingen, de planning en het tijdstip van de behandeling, specifieke indicaties voor extractie van melk- en blijvende elementen en keuze van de verschillende hulpmiddelen, maar voornamelijk tot een zeer eenzijdige en oppervlakkige bespreking van de (hier overschatte) mogelijkheden van toepassing van uitneembare hulpapparatuur. Hoewel de inzichten van de beide auteurs wellicht gebaseerd zijn op patiëntenmateriaal dat in hoofdzaak stamt uit midden Europa, lijken ze in sommige opzichten toch verouderd. Zo worden de mogelijkheden van de expansietherapie beslist overschat, evenals het naar ventraal brengen van de onderkaak met behulp van functionele apparatuur.

Wanneer men bedenkt dat dit boekje geschreven is voor de algemeen practicus, met wellicht op dit gebied weinig kritisch inzicht en ervaring, dan houdt de wijze waarop de therapie wordt beschreven grote gevaren in, en zal tot vele teleurstellingen bij behandeling van patiënten leiden. Het boekje kan derhalve wat het therapiegedeelte betreft niet worden aanbevolen wegens zijn oppervlakkige eenzijdigheid, hetgeen eveneens blijkt uit de kleine literatuurlijst, welke uitsluitend van duitstalige origine is.

VAN HILLEGONDSBERG

-
- RALPH E. McDONALD. *Pedodontics*. The C.V. Mosby Company, St. Louis, 1963. 479 pag. met 235 afb. Prijs \$ 9.75

Dit vlot geschreven boekje van handig formaat (13 × 20 cm) is verschenen in The Postgraduate Dental Lecture Series. Hoe men ook over de kindertandheelkunde denkt, of men deze wil zien als niet meer dan „tandheelkunde voor een bepaalde leeftijdsgroep” of als een onderdeel der tandheelkunde, dat een specialisme verdient te zijn, niemand zal ontkennen dat een meer positieve instelling van de algemeen-practicus t.a.v. de tandheelkundige behandeling van kinderen dringend gewenst is. Blijkens zijn voorwoord bedoelde de schrijver te geven „an approach to the problems of the dentist who includes children in his practice” en hij heeft zich op bijzonder gelukkige wijze van de

taak die hij zich stelde gekweten. Het spreekt vanzelf dat hij in dit betrekkelijk korte bestek niet volledig kon zijn. Desondanks voert hij ons over het gehele terrein der pedodontie, verduidelijkt zijn betoog met een overvloedige hoeveelheid duidelijke en goed gekozen foto's en röntgenfoto's en geeft aan het eind van ieder hoofdstuk een beperkte literatuurlijst, die de lezer in staat stelt zich over het besprokene nader te oriënteren. Een index vergemakkelijkt het opzoeken der verschillende onderwerpen.

Men kan niet verwachten het overal met de schrijver eens te zijn. Dit boekje is typisch Amerikaans, hetgeen zijn goede zijde heeft, b.v. in de perfectie die bij alle behandelingen wordt nagestreefd, maar ook een minder goede kant toont in een zekere eenzijdigheid voortspruitend uit een bijna volkomen onbekendheid met de Europese literatuur. Vooral op het gebied van de endodontie zijn de Amerikanen wel bijzonder zelfgenoegzaam en daarom wil ik hier niet onvermeld laten, dat McDonald zich gunstig uitlaat over de mortaalamputatie (zij het ook slechts in melkelementen, en volgens een techniek die ons wat primitief aandoet), een therapie die tot voor kort in Amerika algemeen als malpraxis werd gebrandmerkt. De schrijver komt ook niet rond voor zijn ketterij uit.

Ondanks deze kleine bezwaren is dit een boekje dat ik gaarne aanbeveel in de handen van iedere Nederlandse collega die belangstelling heeft voor de behandeling van kinderen.

DE BOER

Dr. Dr. h.c. PAUL SIEBERTH. *Tabellen für die kieferorthopaedische Behandlung*. 6e druk. Uitg. Johann Ambrosius Barth, Leipzig 1963, 32 pag. DM 2.20.

Wanneer een boek in twaalf jaar tijds zijn 6e oplage bereikt, dan mag men t.a.v. de inhoud zekere verwachtingen koesteren. Temeer, wanneer de auteur zijn werk beschouwt als een naslagwerk bij de dagelijkse bezigheid van de orthodontist (sic).

Wanneer men echter de 30 pagina's die het boekje telt door de vingers laat glijden en van de inhoud kennis neemt, dan zal men niets ontdekken wat de populariteit van het boek verklaart, noch wat de schrijver bewogen heeft het een naslagwerk voor orthodontisten te noemen.

Of het zouden de laatste vier bladzijden moeten zijn die worden ingenomen door de tarievenlijst van de Deutsche Gesellschaft für Kieferorthopaedie voor orthodontische behandeling.

H. J. L. SMEETS

W. RIES. *Lehrbuch der inneren Medizin für Zahnmediziner*. Georg Thieme, Stuttgart, 316 pag., prijs DM 32,50.

Dit boek is met Duitse grondigheid en systematiek opgezet, waarbij in kort bestek zeer veel gegevens zijn samengevat.

Het gevolg hiervan is dat op sommige punten, voornamelijk betreffende de therapie apodictische uitspraken worden gedaan, die niet altijd even gelukkig gekozen zijn. Zo is b.v. het advies om een ernstige aanval van angina pectoris op het tandheelkundig spreekuur met morfine te behandelen voor onze begrippen bedenkelijk te noemen. Verder bevat het gegevens die voor de Nederlandse tandarts van geen betekenis zijn,

Boekbesprekingen

zoals uitgebreide normaal-waarden tabellen voor de bloedchemie en b.v. een tabel betreffende auscultatoire bevindingen bij longziekten.

Wat betreft moderne diagnostische methoden blijkt de schrijver van sommige technieken niet zo erg op de hoogte te zijn.

Samenvattend kan worden gezegd dat dit Lehrbuch dienst kan doen om bepaalde dingen na te slaan, maar dat het mij als studieboek voor a.s. tandartsen minder geschikt lijkt.

F. SCHWARZ